

РЕШЕНИЕ

№ 14285

гр. София, 09.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 09.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **2946** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на „К. Г.“ „ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2, офис 13, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 24-1058-000041/22.02.2024г., издадена от началник група, сектор „ПП“ към ОДМВР – С., с която е на основание чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. Претендират се разноси.В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. В представено по делото писмено становище, чрез процесуалния си представител, моли оспорената заповед да бъде отменена.

Ответникът - Началник група, сектор „ПП“ към ОДМВР – С. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява. В представено по делото писмено становище, чрез процесуалния си представител, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав, като разгледа

приложенията по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 21.02.2024 г., в 10:50 ч. , в [община], на кръстовище образувано от път II - 86, км. 102+054 и общински път SML 2318 (кръстовище за [населено място]), с посока на движение към [населено място], Г. М. Я., е управлявал товарен автомобил „Рено П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на „Кралев груп“ ООД, с чуждестранно свидетелство за управление на МПС с № YANK0705058GM9BX 07, валидно до 27.03.2028 г., издадено от кралство Великобритания, която не е член на Европейския съюз или страна по споразумението за Европейско икономическо пространство или конфедерация Швейцария, без да е подменено след пребиваване повече от 3 месеца на територията на Република България. От извършена справка за пътуване в системата за граничен контрол е установено, че Я. е влязъл на територията на Република България на 06.11.2023 г. в 04:19 ч. пред ГКПП - К..Съставен е АУАН серия GA № 1013085/21.02.2024 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-1058-000041/22.02.2024г., от началник група, сектор „ПП“ към ОДМВР – С., с която е на основание чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В хода на съдебното производство от ответника са представени допълнително писмени доказателства /лист 44-46 от делото/.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 49 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед 513з-1695/22-12-2022 г. на директора на ОД МВР-С., с която са оправомощени да издават заповеди по чл. 171, т. 1 т. 2, . 2а, т. 4 и т. 5, б. „а“, т. 6 и т. 7 от ЗДвП началниците на групи в ОД МВР-С. /лист 27 от делото/, поради което съдът приема, че заповедта е издадена от компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

По материалната и процесуалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага

принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

Видно от мотивите на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, административният орган е приел, че автомобилът, собственост на жалбоподателя, е бил управляван от лице, което не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС. Посочено е, че лекият автомобил е бил управляван с чуждестранно СУМПС, издадено от Великобритания, без същото да е подменено след пребиваване повече от три месеца на територията на Република България.

В АУАН, въз основа на който е издадена процесната заповед, е записано, че водачът притежава СУМПС № YANK0705058GM9BX 07, валидно до 27.03.2028 г., издадено от кралство Великобритания. В АУАН е посочено още, че след извършена справка за пътуване в системата за граничен контрол е установено, че Я. е влязъл на територията на Република България на 06.11.2023 г.

Съдът приема за безспорно установено, че при извършената полицейска проверка лицето е представило чуждестранно СУМПС, издадено от Великобритания, което е било валидно. Налице са и доказателства за момента на влизане на лицето на територията на Република България, които да обосноват извода, че лицето пребивава на територията на Република България повече от три месеца, поради което е било длъжно да подмени СУМПС, в съответствие с изискването на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, според който българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. Неизпълнението на задължението по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на националното законодателство. Тоест управлението на МПС от водач в хипотезата на чл. 162, ал. 1 ЗДвП – с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е равнозначно на управление на МПС без свидетелство за правоуправление.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените по този закон актове имат доказателствена сила до доказване на противното. От жалбоподателя не са ангажирани доказателства, оборващи констатациите в съставения АУАН. При валидно съставен АУАН административният орган действа в условията на обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка, а е длъжен да наложи ПАМ. Съдът приема, че са били налице предпоставките за издаването на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, визирани в чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП. Санкцията е наложена на собственика на МПС, както е посочено в

цитираната по-горе разпореда на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че в процесната заповед не се съдържат мотиви относно срока на наложената ПАМ. ПАМ е наложена за минимално установения в чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП срок, поради от административния орган не е допуснато съществено процесуално нарушение и не е нарушен принципът на съразмерност. Оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона- осигуряване на безопасността на движението по пътищата, с цел опазване живота и здравето на участниците в движението, като се препяства възможността на санкционираното лице да извърши други нарушения на правилата на Закона за движението по пътищата.

С оглед изложеното, процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е законосъобразна, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП, вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд-София-град, III отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „К. Г.“ „ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП № 24-1058-000041/22.02.2024г., издадена от началник група, сектор „ПП“ към ОДМВР – С., с която е на основание чл.171, т.2А, б.“а“ от ЗДвП е наложена ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА „К. Г.“ „ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] представлявано от С. А. К., да заплати по сметката на ОД на МВР – [населено място], сумата от 100.00 лв./ сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: